

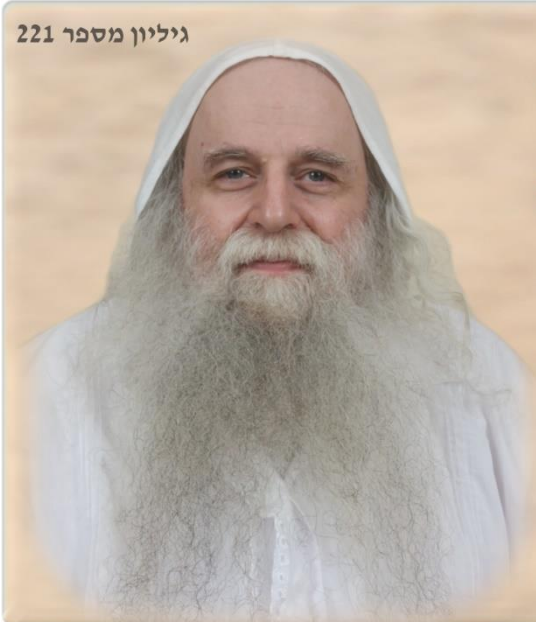

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת נח תשפ"ה

קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002

www.rachlin.org.il

בהוצאת: אוריאל יעוץ ומתכונות בע"מ

יפה רום 40 ירושלים ת"ן

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

סרקו להורדה

הערה: מאמר זה הנו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.
לא הוכנסו שינויים על מנת לשמר את הסגנון המקורי.

פרשת נח תשפ"ה – איך נח לא התקלקל בדור מקולקל?

עלינו, של 'עיר הנדחת', שזו עיר שכולם עבדו בה עבודה זרה. איך זה יכול להיות? – ההשפעה, השפעה, בן אדם נדבק מהשני ומדביק אחרים, כמו במגיפה, ה' ישמור.

אז מספיק שיש רשע אחד שהחליט להיות רשע, הוא מתחיל לטמא את האחרים, ואם בן אדם פוגש אותו ונשבה בקסמיו ושומע בקולו, הוא כבר תפוס ברשת שלו, הוא מתחיל לדרדר אותו – והופך אותו לרשע. עכשיו כבר יש לו חייל. אז הוא הולך ומגייס עוד חייל ועוד אחד ועוד אחד. ואנשים שרואים את זה – יש מי שסולד מהרשעות ומהרשעים, ויש מי שזה קורץ לו, מוצא חן בעיניו, 'למה לעבוד? בוא נלך לגנוב...'

הרי כתוב, גזר הדין נחתם על החמס. מה זה חמס? הגניבה, על זה נגזר הדין של המבול. אמנם היו שם עבירות חמורות מאד, אבל את זה, ה' שונא את זה מאד.

ולכן יש מקומות באמת, שכונות עוני בארץ, בעולם, שיש בהם כמה אנשים שמתקלקלים, והם מקלקלים את האחרים. הם רואים שיהנה, להוא שגונב ומוכר סמים יש אוטו יפה. הוא לא עובד' כביכול. אנשים חושבים שלהיות גנב זו לא עבודה. זו עבודה קשה ומסוכנת, לא כדאי לעסוק בזה, חוץ מזה שזו כמובן עבירה – על החוק, על המוסר, וכמובן על ההלכה. אבל אנשים חושבים שעושים כסף טוב מהר – אין דבר כזה לעשות כסף טוב ומהר, זה סיפורים. מי שעושה כסף טוב ומהר הוא גם כן מפסיד אותו מהר. תשאלו אנשים מבוגרים שראו הרבה ושמעו הרבה, כולם יספרו לכם את אותו דבר: אין כסף קל ומהיר, אין. כמו שהוא בא, ככה הוא הולך. אל תאמינו בזה אף פעם. יגעת ומצאת – תאמין. לא יגעת ומצאת – אל תאמין, אל תאמין.

ויש דברים שאדם חומד אותם כמו הכסף, לכן כתוב בעשרת הדיברות "לא תחמוד". זה קל? – לא, זה לא קל, כי היצר הרע לוחש לבן אדם לחמוד. אז צריך להלחם בו, לא לשמוע בקולו, להגיד לו 'אני רוצה לעשות רצון בוראי' – כי יש שתי אפשרויות: או שאתה שומע לה' יתברך ולתורתו, או שאתה שומע לסטרא אחרא ולדרכיו, לדרכיה. "זֶה לְעִמַּת זֶה". אין

ערב טוב! שבוע טוב, שנה טובה! מה שלומכם? איך עברו החגים? אנחנו כאן ב'ותן חלקנו בתורתך', פרשת נח תשפ"ה. ובשם ה' נעשה ונצליח. וכמו שאתם יודעים אנחנו נותנים פה פירושים על פי 'דרך עץ החיים'.

ויש כמה נקודות שרציתי לדבר עליהם. דבר ראשון: ההתדרדרות של דור המבול. איך קורה דבר כזה שהדור מתדרדר בצורה כזו קיצונית עד שהבורא יתברך, ישתבח שמו לעד, אב הרחמן, לא רואה פתרון אחר חוץ מאשר להכחיד את כל הדור על ידי מבול? ולמה מבול?

"מעשיך יִקְרַבְנָךְ וּמַעֲשֶׂיךָ יִרְחֲקוּךָ", "בְּמִנְהָ שָׂאֵם מוֹדֵד, בַּה מוֹדֵדִין לוֹ". כל לילה כשהנשמה עולה למעלה היא חותמת בכתב ידה, היא חותמת על מה שהיא עשתה באותו יום. אז כל אחד בעצם גוזר את הדין על עצמו. זה לא רק משמים שגוזרים לו את הדין, אלא על ידי מעשיו הוא גוזר את הדין. לא עלינו, אם בן אדם גונב, בן אדם רוצח, אם בן אדם עושה דברים מוכועים – הכל נרשם למעלה, עד שמגיע זמן ש'זהו' כמו שאומרים, הקערה מלאה במים עד אפס מקום, עוד טפה אחת ונשפכים המים. ככה בְּפָרֵט, ככה בְּפָלֵל.

המעמד הזה של להיות נברא הוא לא מעמד קל. "נוח לו לאדם שלא נברא", אמרו חכמינו, אבל "עכשיו משנברא" – אין לו ברירה אלא לעבוד את ה', כי לזה הוא נברא. וזה לא קל, כי יש יצר הרע הפרטי ויצר הרע הכללי, ובן אדם אמור להלחם בהם. ואם בן אדם לא נלחם בהם והם מנצחים אותו – "עֲבָרָה גֹרְרֶת עֲבָרָה", זה הולך ומחמיר. ואם כל הדור לא עושה תשובה וממשיך במעשים הלא טובים, אז "עֲבָרָה גֹרְרֶת עֲבָרָה", "מצוה גוררת מצוה".

ויש ענין של 'לא להוריד את הרף', לא להוריד את הרף. אסור להוריד את הרף המוסרי או הרף בקיום תורה ומצוות. אסור להוריד אותו. בן אדם מתעצל, בן אדם יש לו יצר והוא שומע בקולו, הולך ומשכנע את החבר שלו: 'בוא, בוא נפסיק, בוא נחפף, לא נקיים, נשקר להורים, נגיד שאנחנו שומרים אבל אנחנו לא שומרים...'. והחבר מסכים – הם כבר שניים. וככה אחד מסית ומדיח את השני עד שיכולים להגיע למצב, לא

חלל פנוי, או זה או זה, או שאתה צדיק או שאתה בדרך להיות רשע. מאד פשוט.

וכשאחד מדביק את השני מתחיל להיות קשה. כבר בדור של נמרוד, נמרוד מרד בה' והיתה לו מדיניות לתת לכל אחד מה שהוא מבקש – אבל הוא צריך לעשות מה שהוא אומר. אם הוא לא עושה מה שהוא אומר, הוא רוצח אותו. זה מה שנקרא 'מקל וגזר'. וזה קיים עד היום. מי שנכנס לפשע – קשה מאד לצאת משם, כי הוא כבר 'מתלכלך' ביחד אתם, הוא כבר יודע את הסודות, כבר קשה מאד לצאת משם. גם נפשית זה קשה, בן אדם מתקלקל.

כשבן אדם צדיק – יש לו אור בלב, הוא תמים, הוא שמח, הוא קדוש. כשהוא מתחיל להתקלקל, דבר ראשון האור מסתלק מהלב, האמונה מסתלקת מהלב, ואדם בחושך, מרגיש רע, הוא לא מרגיש טוב. רשעים לא שמחים באמת – הם כאילו שמחים. ואז הוא כבר לא מרגיש, והמצפון שלו מפסיק לעבוד, ואז הוא כבר עושה עבירות חמורות יותר, ואם גם השכן עושה כמותו וגם זה שממול וזה שממש, וכולם עושים עבירות, אז כביכול 'כולנו בסדר'. זה מוריד את הרף.

ולכן ה' יתברך ברחמי הרבים שלח תמיד נביאים שיוכיחו את העם, כדי שלא יורידו את הרף. אבל בדרך כלל העם לא שמע להם, בגלל שהיצר הרע משלם במזומן, למרות שהכסף שלו מזויף, וה' יתברך משלם בהקפה, לעתיד לבוא מתן שכרן של מצוות, והכסף הזה הוא אמת, אבל צריך להתאפק עד העולם הבא.

וגם בן אדם כשהוא צעיר הוא חושב שהוא יחיה לנצח... מי שעבר את הששים וחמש כמונו, ששים ושבע, ששים ושמונה, רואה שהחיים עברו כמו שניה. אז תדעו לכם, אנשים צעירים: החיים עוברים כמו שניה. בן אדם לא מצליח לשים לב – והגוף שלו כבר מזדקן, אולי הנפש לא. אם הוא צדיק, הנפש שלו לא מזדקנת, הוא נשאר תמים, נשאר צדיק. אם הוא רשע, אוהו... איזה עונש. להיות רשע, זה כשלעצמו כבר עונש, עונש בעולם הזה ואחר כך בגיהנום ובשאר המקומות שבהם האדם משלם את מה שלא שילם פה, כי גם פה משלמים אבל משלמים גם שמה.

אז דבר ראשון: אסור להוריד את הרף, בכל גיל, גם אם זה בבית הספר, גם אם זה במקום העבודה, בלימודים, זה לא משנה. בכל גיל עד שבן אדם מסתלק מהעולם – יש מלחמה עם היצר הרע. לא לשמוע לו. ואם רואים שאחרים עושים עבירות – אל תעשה.

וזה הנושא השני: איך בן אדם בתוך חברה מקולקלת, כמו שהיה בדור של נח, איך נח החזיק את עצמו והיה צדיק? אז יגידו: 'כן, היתה לו נשמה גדולה', הרי אחר כך הוא התגלגל במשה רבינו, לא פחות ולא יותר, ככה חכמים אומרים. זה היה בתיבה – תיבת נח, וזה היה בתיבה – התיבה ששמו בה את משה רבינו בתור תינוק על היאור. כן, זה נכון. אבל כתוב גם ש"קָל הַגְּדֹל מִחֶבְרוֹ יָצָרָה גְּדֹל הַיָּמֵינוּ". זאת אומרת שזה לא תירוץ. זה שהיתה לו נשמה ענקית אומר שהוא יכול היה להיות רשע ענק, רחמנא לצלן. והוא לא. הוא שמר על עצמו, לא היה מוכן להתקלקל בזוהמה של הדור.

לא סתם אמרתי 'זוהמה'. כל הרוע בא מהזוהמה של הנחש הקדמוני, שהטיל בחוה. ורובו עבר לקין, מיעוטו עבר להבל. ומשם משתלשל כל הרוע בעולם.

אני למשל הייתי תינוק שנשבה בחוץ לארץ, מבית יהודי אבל יהודי חילוני – אבל עם ערכים. לא היה אצלנו בגיל שלי אז, בגיל ילדות עד גיל חמש עשרה בערך, לא היה דבר כזה להתחצף להורים, לשקר להורים. היה בדברים האלה חינוך טוב מאד.

ואני זוכר שפעם אחת לקחו אותי לבית של חברים של הורי ושהם היו לא יהודים, והבחור שהיה מבוגר ממני בשלוש שנים בערך ישב עם אחותו. אז לא היה חשמל, היתה עששית, והם שיחקו בלילה קלפים. טוב, אני הייתי הילד שמה, אז ישבתי לידם, אני לא שיחקתי, הסתכלתי על מה שהם עושים. ואז הבחור הזה הוציא חפיסת סיגריות והתחיל לעשן – ואני הייתי בשוק, אמרתי לו: 'אתה מעשן?!' הוא אומר לי: 'כן'. אמרתי: 'אבא שלך יודע?!' הוא אומר לי: 'לא'. הייתי המום – איך הוא גם מעשן, שאצלי זו היתה נראית עבירה חמורה, ואיך הוא לא מספר את זה לאבא שלו, וזה בלי רשות של אבא שלו!

הנה, אתם רואים שבן אדם שנמצא במקום לא מתוקן – הוא יכול להרגיש. זה גם ענין של חינוך, גם ענין של הנשמה שלו, גם סיעתא דשמיא, וגם העבודה שלו, העבודה השכלית, עבודה עם הלב. הוא מריח אם המקום הזה מתאים לו או לא, אם האנשים האלה טובים או לא. הוא לא רוצה להדבק בדבר כזה, בשום אופן לא. מבינים? אז יש זכות אבות, ויש כל מיני דברים – אבל יש את הבחירה של האדם.

ויש אחרים שהיו אומרים לו: 'אה, טוב, תביא סיגריה', וגם הם היו מעשנים, לדוגמה. אני מביא את זה כדוגמה, כי בזמן שאני הייתי ילד אז שמה זה היה דבר חמור שילד מעשן. לצערנו, הרף ירד... וה' ירחם, כי מהסיגריות באות אחר כך עוד התדרדרויות כמו אלכוהול וסמים, וה' ישמור. אז החינוך ההוא בענין הזה היה נכון. הוא נכון גם היום – לא להתפתות לתאוות. אלה תאוות שהורסות את הבריאות, ובסוף הורסות גם את היראת שמים. אז לי הפריע איך הוא משקר לאבא שלו, זה לא נתפס אצלי בכלל. וככה ה' הציל אותנו והביא אותנו עד הלום – כי רצינו את הטוב ולא רצינו את הרע, לא רצינו להזדרז לשום דבר מהדברים האלה, חיפשנו איך לתקן את עצמנו, לא איך להתקלקל. ברוך ה' אלוקי ישראל.

הלואי וכולם יזכו – וזה אפשרי, זה אפשרי בהחלט. גם אם כל הסביבה מקולקלת, אתה יכול להיות צדיק אם אתה רוצה. "בדרך שאדם רוצה לילך, בה מוליכין אותו", משמים עוזרים, משמים עוזרים. אבל אם בן אדם אומר: 'אה, לא נורא. הוא משקר לאבא שלו, הוא מעשן, הוא בטח גם גונב לו כסף בשביל לקנות סיגריות', וזה כבר עוד עבירות ועוד עבירות, 'לא נורא, גם אני אעשה אותו דבר' – הוא כבר נפל ברשת. מאד פשוט.

אז בכל גיל יש את הדברים האלה. בכל גיל יש את הפיתויים של אותו גיל. לא להתפתות, רבותי. לא להתפתות, זהירות. עם מי יש לך קשר? מי החברים שלך? עם מי אתה מזדהה? את מי אתה אוהב? את מי אתה מקרב? כי לכל דבר יש מחיר. לכל קשר עם בני אדם – יש מחיר טוב, ויכול להיות מחיר רע.

"עֲשֵׂה לך רב וקִנְיָה לך חֵבֵר". למה קודם "עשה לך רב"? – כדי שיהיה לך שכל לדעת איזה חבר לקנות, שהרב יחנך אותך ותדע מה טוב ומה לא טוב, עם מי להתחבר ועם מי לא. אז "וְנָתַתְּ מִן הַמָּצָא חֵן בְּעֵינֵי ה'" כי הוא הרחיק את עצמו מהגזל, מהערייות, מכל העבירות החמורות שהיו בדור הזה. והוא היה

יחיד בדורו. בזכות זה העולם קיים, בזכותו. מזעזע. הוא לא הצליח לשכנע את דורו. מאה ועשרים שנה בנה את התיבה ולא הצליח. והוא גם לא התפלל עליהם, הוא לא התפלל, לא היה לו כח להתפלל. לפעמים בן אדם צדיק שרואה רשעים גדולים, הוא סולד מהם והוא לא חושב להתפלל עליהם. זה קרה גם לנביאים שלנו הקדושים. זה קורה.

מצד אחד אתה צריך להיות סולד מהם כדי לא להדבק בהם, מצד שני צריך תמיד לנסות להתפלל, כמו שעשה אברהם אבינו, אולי בכל זאת אפשר להציל אותם – כי כל עוד שאדם חי אפשר לתקן, אולי הוא יתחרט, אולי יעשה תשובה. זה מצד החסד, שהוא היה 'מרכבה לחסד'.

אז הנושא הראשון היה איך יורד הרף. הנושא השני, איך בן אדם צריך להנצל גם אם הרף יורד. אם הוא יכול להוכיח – שיוכיח. אם אין מי שישמע – אסור להוכיח, הוא גם עלול להסתכן בגלל זה, יכולים לפגוע בו. והיו דברים מעולם, זכריה הנביא למשל, שרצחו אותו בבית המקדש וכן הלאה. אז בן אדם צריך לדעת איפה לגור, עם מי להתחבר, עם מי לא. אם אין לו ברירה והוא במקום שהוא לא יכול לצאת משם או במקום העבודה ואין לו עבודה אחרת – שלא ידבק ברע.

למשל, אני עבדתי בתור מורה לחינוך מיוחד, היו שמה כל מיני אנשים בצוות שדיברו לשון הרע, אני לא דיברתי לשון הרע, ישבתי ולמדתי תורה. אז בהתחלה זה 'שוק', 'מה, הוא לא מדבר לשון הרע?' אבל אחרי כמה זמן הם כבר יודעים: אין להם למה לבוא אלי כי אני לא מתעסק בזה. באים לדבר אתי לשון הרע? אני משנה את הנושא למשהו אחר. אם זה לא הולך – אני עסוק, אני הולך לענייני. אתה לא חייב לשתף פעולה. אתה לא צריך לפגוע בהם, ואם אי אפשר להוכיח אל תוכיח, אם זה לא מתקבל אל תוכיח – אבל אתה לא חייב להדרדר. "בְּתַחֲבֹלוֹת תַּעֲשֶׂה לָךְ מַלְחָמָה". מבינים?

זה המצב של הדור שלנו. ומי יודע מה יהיה, מה יהיה המצב "עד כי יבא שילה", עד שיבוא המשיח ויגאל אותנו, ואילו נסיונות יהיו, בְּפֶרֶט בְּפֶלֶל, בענייני תורה, בענייני מוסר, בכל העניינים. מי יודע עם מה אדם יצטרך להתמודד, וכמה הוא צריך לבנות את עצמו ביראת שמים, ולהיות "עָרוֹם בְּיָרְאָה" – להיות ערמומי ביראת שמים, כדי לשמור על עצמו, על בני ביתו, ובכלל על העולם כולו אם הוא יכול. זה חשוב מאד. החיים הם מלחמה. אל תחשבו שהחיים הם משהו תמים, פשוט, נחמד, באנו לפה להנות... – לא. באנו לפה לתקן ולהלחם על היראת שמים שלנו. אם לא נילחם, לא ישאר כלום. ה' ירחם.

והדבר השלישי הוא העונש שה' נתן. אנשים אומרים 'וואו, איזה עונש כבד'. טוב, אלה מחשבות של בני אדם. אנחנו לא יורדים לסוף דעתו של הקדוש ברוך הוא, אבל כמו שאמרתי, רמזתי בהתחלה, אומרים חכמים: הם פגמו בעניינים של צניעות ולכן בא עליהם המבול, שזה מים כנגד מים. והם היו מים רותחים, הם לא היו מים קרים. מים רותחים כנגד הרתיחות שלא בקדושה.

זה הסיפור. זאת אומרת, כל אחד גוזר לעצמו בסוף את העונש לפי מה שהוא עושה, אז אין מה לבוא בטעותות.

והנושא האחרון: הנסיון הזה, המזעזע, של זמן המבול ואחרי המבול כשסוף סוף נח יוצא מהתיבה. הוא לא יצא מהתיבה

על דעת עצמו, הוא יצא מהתיבה רק ברשותו של ה' יתברך. מעניין שהוא שלח את העורב בהתחלה ולא את היונה. זה חשוב מאד מאד מאד, הענין הזה. העורב הוא ערמומי, הוא פגום, הוא לא רצה ללכת כי הוא חשד בנח, ככה כתוב, שהוא יקח לו את בת זוגו, היה מקולקל. אז העורב ערמומי ולא עשה את השליחות.

היונה תמימה. איזה יופי זה, היונה, השכינה משולה ליונה. והיונה עשתה את השליחות. אמנם היא יונה, אין לה את הערמומיות ואת התוקפנות ואת כל המדות שיש לעורב, כן? שהוא די מפחיד, אין לה את המקור הזה ואת הצבע הזה, ובכל זאת היא עשתה את השליחות בנאמנות.

אז הוא חשב שאולי צריכים לשלוח עורב כי הוא כבר עבר דבר אחד או שניים בעולם, אבל בסוף הוא ראה שזה לא העורב, זו היונה, התמימות. "תִּמְיָם תִּהְיֶה עִם ה' אֱלֹהֶיךָ".

והדבר האחרון: כשהוא יצא מהתיבה והוא ראה את החורבן, איך בן אדם מתמודד עם חורבן? ה' ירחם, שלא נדע. עכשיו בזמנים אלה הרבה אנשים מתמודדים עם חורבן אישי, משפחתי, חיילים שנופלים, חיילים שהופכים נכים, דברים קשים מאד, גם כאלה שנחרב להם הבית פיזית מהפגזות. מי יודע איך בן אדם מתמודד?

ונח, היה לו קשה להתמודד כשראה את השממון הזה, והוא לקח גפן והשתכר – ואז כבר לא קראו לו כמו קודם, אלא קראו לו "נַח אִישׁ הָאֲדָמָה", זאת אומרת, הוא ירד מדרגתו. והשתלשלו שמה דברים לא נעימים כתוצאה מחוסר היכולת שלו להתמודד עם החורבן.

התמודדות עם החורבן או עם נסיונות קשים היא בכמה רבדים: ברובד המעשי באמת היה צריך להתחיל לחרוש את האדמה, וזה לא היה פשוט. וברובד הנפשי, הרגשי – כל הזעזוע הזה לראות מה שקרה. וברובד האמוני, וגם האידאולוגי: 'אתה מנהל את העולם, נח?' – ה' מנהל את העולם. אתה יודע מה טוב? ה' יודע מה טוב. למה הוא עשה מה שעשה? אתה יודע למה הוא עשה, אתה היית בדור הזה, אתה ראית. קשה לך? כן, קשה מאד. קשה לך? אל תשתכר – תתפלל לה' שיתן לך כח, תעשה לך כלי שיר, תשיר משהו, תעודד את עצמך, תאכל שוקולד, אם אין לך אז תצטרך להשיג... אבל להשתכר? זה הרס עצמי.

אז רבותי, אדם צריך הרבה לבנות את נפשו, שלא נדע, כי יש הפתעות בחיים, שיהיו לנו כוחות להתמודד עם הפתעות. אמנם נכון שלא מעמידים אדם בנסיון שהוא לא יכול לעמוד בו, אבל לפעמים היצר הרע לוחש לו: 'אתה לא יכול לעמוד בו', 'אתה לא יכול לעמוד בו', והוא ככה עושה לו עד שה' ירחם מה שקורה.

כדי להתכונן לכל העניינים האלה, תקראו את הספר שלנו 'דרך עץ החיים', ספר קטן, בשעתיים קריאה הוא יתן לכם יסודות חשובים מאד. ואחר כך יש לנו את כל השיעורים והרבה ספרים. כולם באותם הנושאים: איך לחזק את הנפש לעבודתו יתברך.

יהי רצון שלא נדע מחורבן ולא נדע מצרות, ויבוא משיח

במהרה ברחמים וכולנו נשמח!

לחיים! לחיים! לחיים! שנה טובה ומתוקה!

שבת שלום ומבורך לכל בית ישראל.

מתוך נפשי – שאלון אישי בעבודת ה' ית'

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א
כ"ז תשרי תשפ"ה

לעילוי נשמות הנופלים - לרפואת הפצועים - להחזרת החטופים - לשמירה על החיילים.

- א. האם אתה מתקדם בעבודתו ית' האם אתה ממוקד בעבודתו ית' האם אתה חש געגועים לקרבתו ית' האם אתה מחובר למעלה או מנותק?
- ב. מה אתה עושה למען שמו באהבה?
- ג. האם עבודת ה' שלך היא בכל רגע ובכל ענין?
- ד. האם הלב שלך בוער בעבודתו ית' – או שהוא קר? אם שומרים תורה ומצוות מאהבה ויראה כל הזמן, הלב חם לעבודתו ית'.
- ה. אם אתה נופל רוחנית – אתה נלחם כמו אריה לעלות חזרה?
- ו. האם אתה עושה חשבון נפש אמתי בסוף כל יום?
- ז. העולם הזה הוא עבורך מטרה או אמצעי?
- ח. למרות הלחצים – אתה משתדל לגנוב זמן ללימוד תורה ולהתבודדות?
- ט. חשוב לך לזכות את הרבים ולפתוח להם פתח אמתי לעבודתו ית'?
- י. אתה שומר שהרף הפרטי והכללי בעבודת ה' ית' לא ירד? כיצד?
- יא. האם אתה חותר כל הזמן לקרבתו ית' או שאתה משלים עם כך שאתה חי בהסתר פנים?
- יב. מה חשוב אצלך יותר – הידע או התיקון בפועל?
- יג. האם כואב לך צער הזולת?!
- יד. האם אתה מוכן לקבל תוכחות? ממי?
- טו. האם אתה שואף להיות חייל נאמן ומסור של ה' ית'?
- טז. האם אתה מזהה את מפת הקרב שלך?! האם אתה מודע לשינויים החלים במפת הקרב שלך?
- יז. כאשר יצר הרע תוקף אותך – אתה מזהה אותו ומגיב בהתאם?!
- יח. כמה זמן לוקח לך לסלק מחשבה לא קדושה ממוחך?
- יט. מה מצב תיקון המדות? ומה לגבי שמירת הלשון, שמירת האזנים ושמירת העינים?!
- כ. יש בך אהבת הבריות, או שאתה מטפח שנאת חנם?
- כא. איך שמירת הזמן? אתה מנצל כל רגע?
- כב. האם אתה מתגאה? רודף כבוד או בצע?
- כג. כיצד אתה מתיחס לאנשי ביתך?!
- כד. האם אתה יודע לבקש סליחה ולסלוח?
- כה. מה מצב מדת הכעס אצלך? האם אתה נוח לרצות?

דרג את עצמך היכן אתה אווז בעבודת ה' ית' מציון 0 עד ל100. באיזה דירוג היית לפני שנה?

**לחיים! לחיים! לחיים! להפיץ את דרך עץ החיים בכל עת ובכל מקום לזיכוי הרבים!
לחיים! לחיים! לחיים! יש להתפלל כל הזמן להצלת ולהצלחת עם ישראל למען שמו באהבה!**